

příprava všech potřebných chemických sloučenin), je zde naprogramováno tím nejpřesnějším způsobem. O takřka nepředstavitelné hustotě informace molekuly DNA si můžeme udělat názornou představu. Představme si takové množství materiálu DNA, které by se vešlo do objemu špendlíkové hlavičky. Potom bychom do něho mohli uložit 15 bilionů knih kapesního formátu o 160 stranách! To by vytvořilo sloupec knih, který by byl 500-krát vyšší, než je vzdálenost Země od Měsíce. Zkuste uhodnout, který model zde dostává bod.

Mozek – nejsložitější soustava ve vesmíru

Mozek je centrálním nadřízeným orgánem našeho nervového systému, který řídí, kontroluje a koordinuje téměř všechny procesy v organismu. Shromažďuje a vyhodnocuje smyslové vjemy, ukládá je a vytváří příslušnou smysluplnou odezvu. O vlastním zpracování informace v mozku v podstatě nic nevíme. Jedno je ale jisté: Musí tam být velký počet jemně vyladěných programů, které mohou všechny vstupující i odesílané informace zpracovávat, propočítávat a koordinovat. Všechno musí probíhat v reálném čase a paralelní formou zpracování. Nevíme také, jak jsou ukládány a vyvolávány vzpomínky. Neznáme ani to, jak přicházíme na nové myšlenky a jak funguje interaktivní součinnost s duší, naší nemateriální složkou.

Mozek se skládá z asi 100 miliard nervových buněk (neuronů). Jejich počet je řádově stejný jako

počet hvězd v naší Mléčné dráze. Každý neuron je synapsemi spojen s tisíci dalších neuronů. Je to síť nejvyšší složitosti. **Také zde jde vítězný bod jednoznačně k modelu B.**

Vnímání

na tomto a onom světě

Smrtí všechny funkce smyslových orgánů našeho pozemského těla končí. Je proto smrt absolutní konečná stanice, jak si to myslí ateisté a stoupenci evoluce? Bible k tomu říká jasné NE! Podle Božího plánu jsme věčnými bytostmi, jejichž existence nebude nikdy zničena. U Lukáše 16 Ježíš vypráví o dvou lidech, jejichž pozemskou existenci ukončila tělesná smrt. Oba se ale ihned při plném vědomí nacházejí na onom světě. U jednoho z nich nehrál Bůh v jeho životních plánech žádnou roli, zatímco ten druhý, Lazar, žil s očekáváním na Boha. Ježíš líčí jejich situaci po smrti: **»I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara«** (Lukáš 16,22-23). Oba tedy zemřeli, opustili tento svět a nacházejí se teď každý na úplně jiném místě. I když předtím oba žili v tomtéž městě, jsou teď jejich místa pobytu zásadně odlišná. Jeden prožívá blaženost, druhý se nachází na místě muk.

Pro nikoho z nás život biologickou smrtí nekončí. Pro tuto skutečnost máme spolehlivý zdroj informace. Při vzkříšení nastává přeměna pozemského těla na tělo věčné: **»Co je zaseto jako [tělo] pomíjitelné... vstává jako tělo duchovní«** (1. Korintským

15,42+44). Ohledně našeho věčného pobytu mluví Bible o dvou extrémně odlišných místech, o nebi a pekle, resp. o místě slávy v Boží blízkosti a o místě zatracení daleko od Boha. Pokud chceme nebe a peklo nějak popsat, tak bychom z hlediska smyslů mohli říci: V obou případech se jedná o místa vnímání – bude to buď prožívání věčné nádhery nebo věčné hrůzy. Jaké bude to naše místo, závisí na našem postoji k Ježíši Kristu, přesněji – zda v něho věříme a následujeme ho, anebo zda to neděláme. **Také zde musíme bod přidělit modelu B,** neboť ateisté pro svoje pojetí žádný zdroj informace nemají.

Co je člověk?

Už z těch několika málo připomenutých detailů o člověku je zřejmé, že člověk je nepochybně výsledkem geniální konstrukce. Není tedy rozumné, když si myslíme, že je to výsledek neřízeného procesu hmoty, která je ponechána sama sobě. Pokud nepřijmeme princip stvoření, skončíme v houštině evolučních myšlenkových systémů a se skutečností se mineme. Když pozorujeme toto dílo, je podle Římanům 1,19 myšlenkový závěr o existenci Stvořitele nezbytný, neboť »co lze o Bohu poznat, je jim přístupné... když lidé přemýšlejí o jeho díle«. Snadno se dá pochopit, že všechny body musíme dát jednoznačně modelu B.

Podle Bible je v základu stvoření člověka plán: **»Učiňme člověka«** (1. Mojžíšova 1,26). Po tomto

plánu ihned následovalo jeho provedení: »Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem« (1. Mojžíšova 1,27). Nový zákon nás do stvořitelských myšlenek vede hlouběji a k osobě Stvořitele říká: **»Neboť v něm (Ježíši Kristu) bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný«** (Koloským 1,16). O Ježíši je také řečeno: **»Jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky«** (Židům 1,2).

U Jana 14,6 říká Ježíš radikální větu: »Já jsem ta cesta, pravda i (věčný) život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.« On je tak těmi jedinými dveřmi do Božího království. Jen On zaplatil na kříži za všechna naše přestoupení Božích přikázání. Proto platí: »Kdo věří v Syna, má život věčný« (Jan 3,36). Poproste proto Pána Ježíše o odpuštění všech hříchů, abyste mohli obstát před Božím soudem. Přijměte ho v modlitbě za svého osobního Stvořitele a Zachránce a následujte Ho.

Řed. a prof. v. v.
Dr.-Ing. Werner Gitt

Titul originálního vydání: Der Mensch – Eine geniale Konstruktion
Webová stránka autora: www.wernergitt.com
Překlad z němčiny do češtiny: Josef Potoček a Vladimír Kšíkal

Vydavatel: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de, Homepage: bruderhand.de

Nr. 129-2 – Tschechisch/Czech – 3rd edition 2022

WERNER GITT

ČLOVĚK

GENIÁLNÍ KONSTRUKCE?

ČLOVĚK

GENIÁLNÍ KONSTRUKCE?

Po celý náš život se všichni potýkáme s jednou základní otázkou: Odkud vlastně přicházíme? A s tím hned vystupuje další, úzce spojená otázka: Proč zde nějakou dobu žijeme, a co bude potom – je pak naše existence neodvolatelně vymazána, anebo existujeme dál, navždy a věčně na nějakém jiném místě?

Na řešení tohoto problému jsou jen dvě odpovědi:

- **Model A:** Evoluční teoretikové a ateisté nám říkají, že pocházíme z procesu, který nás vytvořil v průběhu milionů let pouze z hmoty, bez strategie, inteligence a předem daného cíle. Smrtí je všemu konec, a žádný Bůh, kterému bychom jednou museli skládat účty, neexistuje.
- **Model B:** Něco úplně jiného říká Bible, podle které nás vševědoucí a všemohoucí Stvořitel chtěl a stvořil nás s vědomím určitého cíle. Smrt je sice konec pozemského života, ale současně i začátek věčného života, neboť náš Stvořitel by s námi chtěl mít společenství v nebi.

Tyto dva výklady se od sebe liší natolik, že jeden musí být bezpodmínečně chybný. Které pojetí se ukazuje jako správnější podle stavu poznání 21. století? Podívejme se na některé smyslové orgány a význačné části našeho těla a zkoumejme přitom, zda to jsou koncepty bez vlivu inteligence anebo zda nesou zřetelné inteligentní znaky. Paralelně s tím můžeme sledovat relevantní výpovědi Bible. Po každé probrané části těla posoudíme, zda přiznáme kladný bod modelu A nebo B.

Hmat –

rozdělený po celé kůži

Na každém čtverečném centimetru pokožky máme neuvěřitelných 6 000 000 buněk a 5 000 smyslových tělísek, která umožňují hmat. Všechno co cítíme, ať už teplo, chlad, hebkost, drsnost nebo bolest, je z každého bodu pokožky vedeno do mozku. K tomu je potřebná nanejvýš hustá síť informačního vedení a dovedné kódování, aby všechno mohlo být vnímáno podle místa a druhu. Tato informační síť nacházející se vně mozku má délku 380 000 kilometrů. Kdo tuto síť naplánoval, kdo uložil vedení nejvyšší kvality a vymyslel program pro mozek, aby to všechno dokázal identifikovat? Takový průmyselný a vysoce inteligentní systém nemohl vzniknout z něčeho, co nemá žádný cíl! **Bod zde patří jednoznačně modelu B.**

Ucho –

smyslový orgán s nejpřesnější měřicí technikou

Lidské ucho disponuje netušenými schopnostmi, slyší rozdíly zvukové energie v rozpětí od jedné do jednoho bilionu ($= 10^{12}$). To nedokáže žádný technický přístroj bez přepínání měřicího rozsahu. Citlivost ucha dosahuje až k hranici fyzikálně možného. To je dáno trojí přeměnou signálu nej-

prve z mechanického na hydraulický a nakonec na elektrický. Příslušný signál se nejdříve dostane přímo na ušní bubínek, pak projde trubicí zvanou hlemýžď a během pětistíciny vteřiny ještě jednou. Z těchto čtyřech údajů pro obě uši vytvoří mozek korelací další dva signály. Výsledkem tohoto geniálního propočtu v mozku pak je, jako bychom slyšeli šesti ušima.

Tato vypilovaná technika umožňuje takovou akustickou analýzu, že rozeznáme směr zvuku, místo, odkud přichází a pohyb zvukových vln ve všech rovinách prostoru. Dále můžeme při hovoru více osob potlačit do pozadí to, co je pro nás nevýznamné, a vědomě se soustředit na to ostatní. To nedokáže žádný technický přístroj. Odkud tato geniální konstrukce pochází? Může něco takového vytvořit proces, který nemá žádný zadaný cíl? Ovšemže ne! Žalmista dává krátkou, výstižnou odpověď: **»Neslyší snad ten, jenž vytvořil ucho?«** (Žalm 94,9). Ucho nepochází z žádného evolučního procesu, nýbrž je výsledkem geniálního díla stvoření. **Další z rozdělovaných bodů proto dostává model B.**

Krev –

univerzální dopravní prostředek

Krev zajišťuje životně důležité funkce. Každá buňka je zásobována palivem z potravy, kyslíkem, vitamíny, hormony a teplem. Z každé buňky jsou rovněž odváděny produkty látkové výměny a teplo. Krev se po celý život nachází v ustavič-

ném pohybu, setrvává v nekonečné smyčce, kdy se srdce každou vteřinu plní krví, aby ji pak hned zase vypudilo.

Zvláštností v krvi jsou červené krvinky; v každé kapce krve ($= 30 \text{ mm}^3$) je jich 150 milionů. V plicích natankují kyslík, a současně tam odevzdávají kyslíčník uhličitý (CO_2) jako odpadní produkt. Červené krvinky obsahují vysoce specializovanou, životně důležitou chemickou sloučeninu hemoglobin, který je aktivní už během embryonálního vývoje. Ve stádiu plodu (od 3. měsíce) se potřeba kyslíku mění, a proto je nutný jiný druh hemoglobinu s odlišným chemickým složením. Krátce před narozením se pak všechny vnitřní chemické továrny rozjedou ještě jednou na plný výkon, aby provedly přeměnu na hemoglobin dospělého jedince.

Tyto tři druhy hemoglobinu nemohou být vytvořeny evolučně metodou pokusu, neboť většina ostatních variant by nepřenášela dostatek kyslíku, a to by znamenalo jistou smrt. Pro každý druh hemoglobinu je tak třikrát potřebná jiná biochemie, která navíc musí svou produkci změnit ve správném časovém období. Každá evoluční idea zde zásadně selhává, neboť nedokončená přechodná stadia nemají žádnou šanci na přežití. **Také tento bod jde jednoznačně za modelem B.**

Buňky –

stavební prvky pro dům se 100 biliony jednotek

Věděli jste, že lidské tělo je složeno z asi 100 bilionů buněk, z nichž každá se skládá z více než 10 000 krát většího počtu molekul, než kolik má Mléčná dráha hvězd? Přitom je třeba vědět: Naše Mléčná dráha obsahuje minimálně 100 miliard hvězd. Pokud by někdo chtěl počítat až do tohoto čísla 10^{14} , a dělal by to nepřetržitě dnem i nocí rychlostí jedno číslo za vteřinu, tak by mu k tomu nestačil ani celý život. Potřebný čas by totiž činil tři miliony let! Vědecky je naprosto nevysvětlitelné, jak se tak obrovská množství buněk zorganizovala do jednoho životně důležitého orgánu. Jaký program zajišťuje tento růst? To dosud nikdo nedokázal objasnit. Když k pochopení nestačí všechna naše učenost, jak chce něco takového dokázat neřízená strategie evoluce? **I zde bod jasně dostává model B.**

DNA –

našimi počítači nedosažená technika záznamu

Uvnitř buňky, v jejím mikroskopicky malém jádru, je uložen nejcennější materiál těla – genom, genetická informace. Všechno co je potřebné k vytvoření těla (např. konstrukce orgánů a končetin,